

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserterate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Stajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpsolati.

Štev. 4.

V Ptuj v nedeljo dne 21. februarja 1904.

V. letnik.

Našim naročnikom.

Vse tiste naročnike, kateri nam svojo naročnino ne dolgujejo, opetovano prosimo, ba bi jo nam blagovolili še v teku tega meseca doposlati. Novi naročniki dobijo vse letošnje številke našega lista doposlane. Kdor našega lista še ne pozna, naj zahteva no številko na ogled ter dobi položni list, da se nam naročnina naprej vpsolje. Na vprašanja le tedaj odgovorimo, ako se priloži poštna znamka.

Naprednjaki, razširjajte naš list, zahtevajte ga vsaki gostilni. Poglejte, kako lepo število se je nas nabralo in veliko naših nekdanjih sovražnikov so anes naši naročniki.

Stari naročniki naj naznanijo številko, ki je na klepku natisnjena.

Naročnina se vpsolja na upravnništvo „Stajerca“ v Ptuj.

Kranjski škof svojim duhovnikom.

„Slovenski Narod“ piše v svoji številki 29 od dne 26. februarja o novi postavi Ljubljanskega škofa, ki jo je izdal za svoje duhovnike, „Kako naj duhovnik živi. Duhovnik naj rabi vsa potrebna sredstva, da si ohrani krono čistosti. Duhovniki naj se izogibljejo vsakega prijateljskega razmerja z drugim spolom, ki lahko škoduje njihovi čistosti in dobremu glasu. Takisto naj ne delajo prevečkrat biskov pri ženskah in naj se ne zabavajo ž njimi. Naravnost pa je prepovedano, ženske ne izvzemši učiteljic — imeti na

hrani, jih voditi po ulici, ali se jim kot spremljevalec pridruževati na izprehodih in potovanjih. Z duhovnikom v eni hiši smejo stanovati le ženske, ki so ž njim v krvnem sorodstvu in le v slučaju, da bi takih ne mogel dobiti, je dovoljeno v hišo jemati mlajše ženske, ki so vročekrvne, ki so na slabem glasu, ki so se že zakrivile greha proti čistosti ali na drug način izgubile dobro ime, za postrežbo. Na nobeden način se ne smejo ž njimi niti doma niti zunaj zabavati, šale izbijati, ne smejo jim dovoliti prostega vstopa v spalnico in ne familijarno občevati ž njimi. Dekel naj ne trpé pri mizi, na samem naj ne govore ž njimi in naj se ne zadržujejo dolgo v njihovih spalnicah. Z ženskami se naj ne vozijo v istem vozu, tudi s sestro ne, naj ž njimi ne obiskujejo sosednih župnikov in ne gostiln obsejmih. Duhovnik se naj ne pokori svoji dekli, naj ne dovoli, da se vmešava v njegove zadeve in da nastopa kot gospa v hiši. Duhovnik naj ne prireja obedov in pojedin v svoji hiši pri nobeni priliki.

Po „frugalnem“ (obilnem) obedu se naj takoj vsi poslové. Prepoveduje se hoditi k gledališkim predstavam, v katerih se igrajo ali pojejo ljubavne ali nedostojne stvari. Naj se ne bavijo s prepovedanimi igrami in naj ne obiskujejo ženitovanjskih pojedin.“ „Narod“ pravi, da so te določbe nove škofove postave za duhovnike izvrstne. Že iz tega, kaj je spoznal škof za potrebno prepovedati, se vidi, kako so duhovniki doslej živeli. Če bi duhovniki ne „občevali“ preveč z ženskami, če bi ne živeli „familijarno“ s kuharicami in se ne mudili preveč v njihovih spalnicah, tedaj bi jim ne bilo treba vse to tako slovesno prepovedati. „Narod“ obljublja, da bode škofa